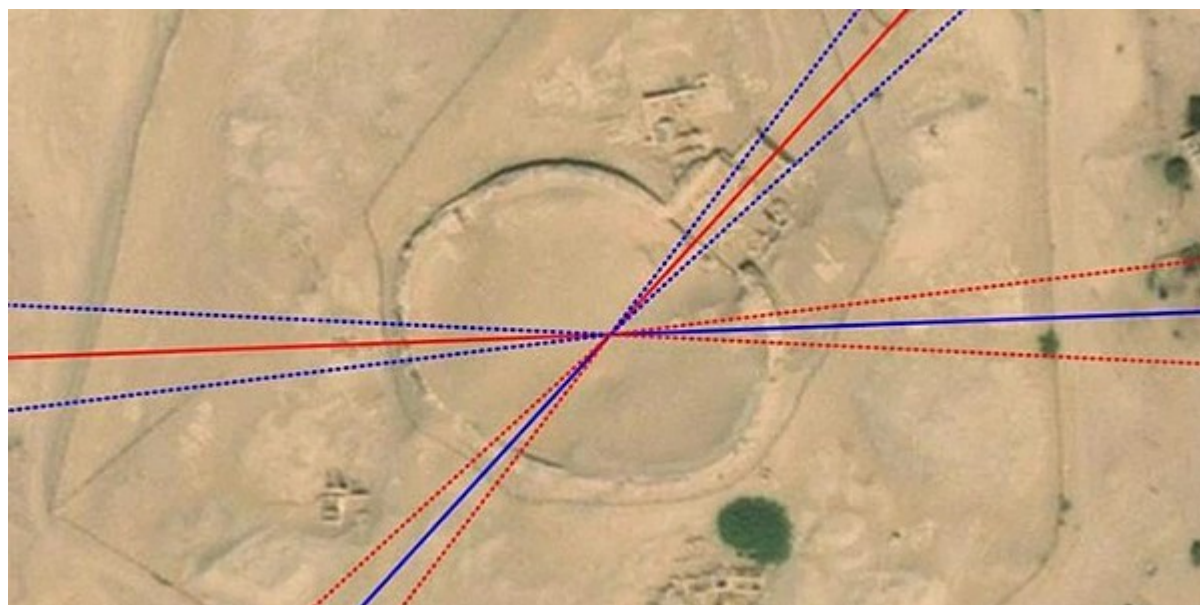

Dowód na teorię uskoku skorupy ziemskiej – 2

10 marca 2025

W latach 1950. Wendell Phillips prowadził wykopaliska w zachodnim Jemenie w Timna, stolicy królestwa Qataban z I tysiąclecia p.n.e. Na podstawie odnalezionych figur typowych dla okresu hellenistycznego miasto datowano na II wiek p.n.e. Jednocześnie stwierdzono też obecność dwóch wież, które uznano za dzieło jakiejś starszej kultury. Kopano też w pobliskim Mar'ib (Mariama) identyfikowanym jako stolica królestwa Saby. Odnalezione fragmenty muru świątynnego wskazywały, że był budowany w kilku etapach na przestrzeni wielu lat. Zdaniem Marka Carlotto zabudowania obu miast były zorientowane kardynalnie oraz dla obserwacji małych deklinacji księżyca, odpowiednio Timna dla bieguna na Morzu Beringa, zaś Mar'ib dla Zatoki Hudsona.

Zdjęcie przedstawia kompleks Shabwa, również w Jemenie, był zorientowany dla obserwacji przesilen ślonecznych i deklinacji księżyca dla bieguna w Zatoce Hudsona. W dniu przesilenia letniego o wschodzie słońca promienie padały na wejście do świątyni (czerwona ciągła linia). Wejście wydaje się też być

powiązane z obserwacjami skrajnych pozycji księżyca (niebieskie kropkowane). Pod piaskami może kryć się jeszcze jakaś budowla. W 1991 roku odkopano ruiny w Shis'r w południowym Omanie. Podejrzewa się że są to pozostałości miasta Ubar (Wabar) którego zagłada jest opisana w Koranie. Trzy lata później wykonano zdjęcia radarowe okolicy, które zdają się uwidaczniać, że jest tam zakopana liniowa struktura. Nie wiadomo czy to twór sztuczny czy naturalny. Najciekawsze jest to, że w osi długiej wskazuje biegun na Morzu Beringa.

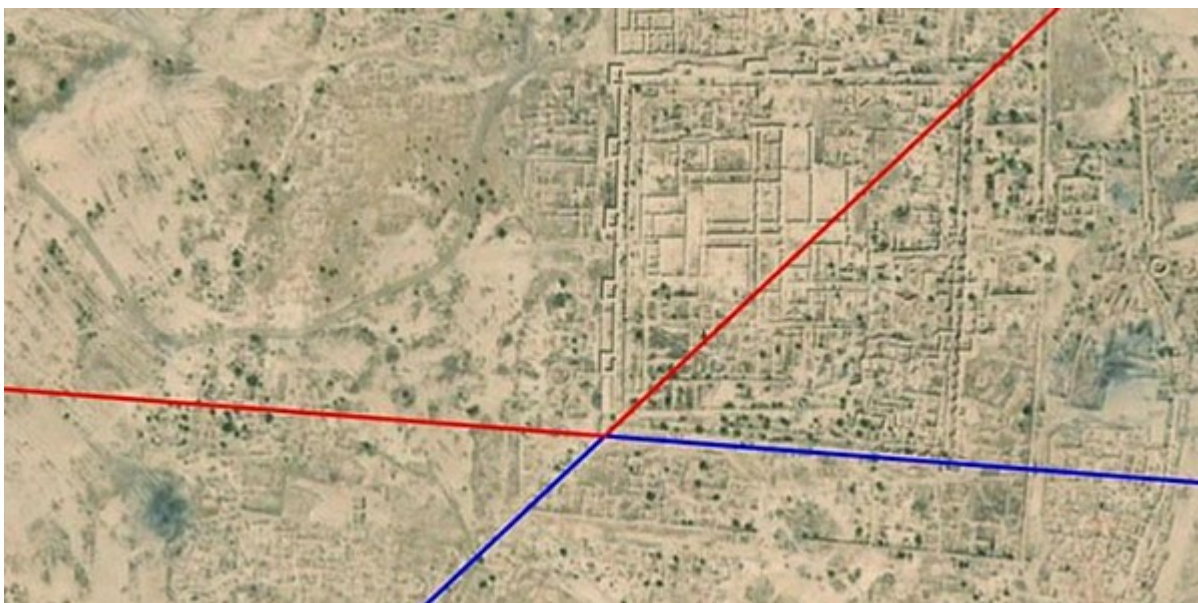
Zorientowanie budowli wskazuje, że oryginalne konstrukcje powstały w czasach, gdy Biegun Północny był w Zatoce Hudsona oraz na Morzu Beringa. Carlotto zakłada, że to nie przypadek, gdyż w tamtych czasach na półwyspie arabskim powinien panować tu bardziej przyjazny ludziom klimat. Przyjmując wyżej wymienione pozycje bieguna, przez Arabię przebiegałby równik i panowałby tu klimat tropikalny. Na zdjęciach satelitarnych dostrzeżono koryta dawnych wyschniętych rzek. Zdaniem francuskiego naukowca Remy Crassarda w Arabii Saudyjskiej blisko granicy z Jemenem istniało słodkowodne jezioro, miało powstać około 100 tysięcy lat temu.

Ciekawe korelacje występują też na stepach w Azji Środkowej. Na przełomie III i II tysiąclecia p.n.e. istniała tam rozwinięta kultura. Archeolodzy nazwali ją Cywilizacją Oxus od

nazwy oazy w Uzbekistanie, gdzie odkryto pierwsze ruiny. Nie zostawiła po sobie źródeł pisanych. Wzniesione przez nią konstrukcje relatywnie rzadko są zorientowane według stron świata czy zjawisk astronomicznych. Jednak zdaniem Carlotto zostały one zbudowane według ściśle wytyczonych kierunków, ale względem poprzednich biegunów. Przytoczę tu 2 przykłady:

Świątynia Koi Krylgan Kala w Uzbekistanie. Na zdjęciach zaznaczone są kierunki kardynalne (białe linie), kierunki przesileń słonecznych latem (czerwone linie) i zimą (niebieskie). Po lewej sytuacja obecna, po prawej widoczne wyrównanie do stron świata w czasach bieguna na Grenlandii.

Zdjęcie przedstawia miasto Gonur-Tepe w Turkmenistanie. Było zorientowane astronomicznie według przesileni słonecznych dla bieguna w Zatoce Hudsona: południowa ściana wyrównana dla wschodu słońca podczas przesilenia zimowego i zachodu podczas przesilenia letniego; południowo-zachodni i północno-wschodni narożniki murów tworzą linię wyrównaną ze wschodem słońca podczas przesilenia letniego i zachodem podczas przesilenia zimowego. Miasto jest też przykładem, że te same ośrodki były wielokrotnie zasiedlane i odbudowywane. Archeolog Viktor Sarianidi odkrył, że na przestrzeni lat istniały łącznie cztery świątynie budowane jedna na drugiej. Zabudowania pałacowe w centrum (widoczne większe działki) powstały zapewne w epoce brązu i są wyrównane kardynalnie dla dzisiejszego bieguna w Arktyce.

Azja Środkowa nie ogranicza się tylko do cywilizacji Oxus. Powyższe cechy wykazuje też Twierdza Ark w Bucharze w Uzbekistanie powstała w V wieku naszej ery oraz Aleksandrie czyli miasta zakładane przez Aleksandra Wielkiego.

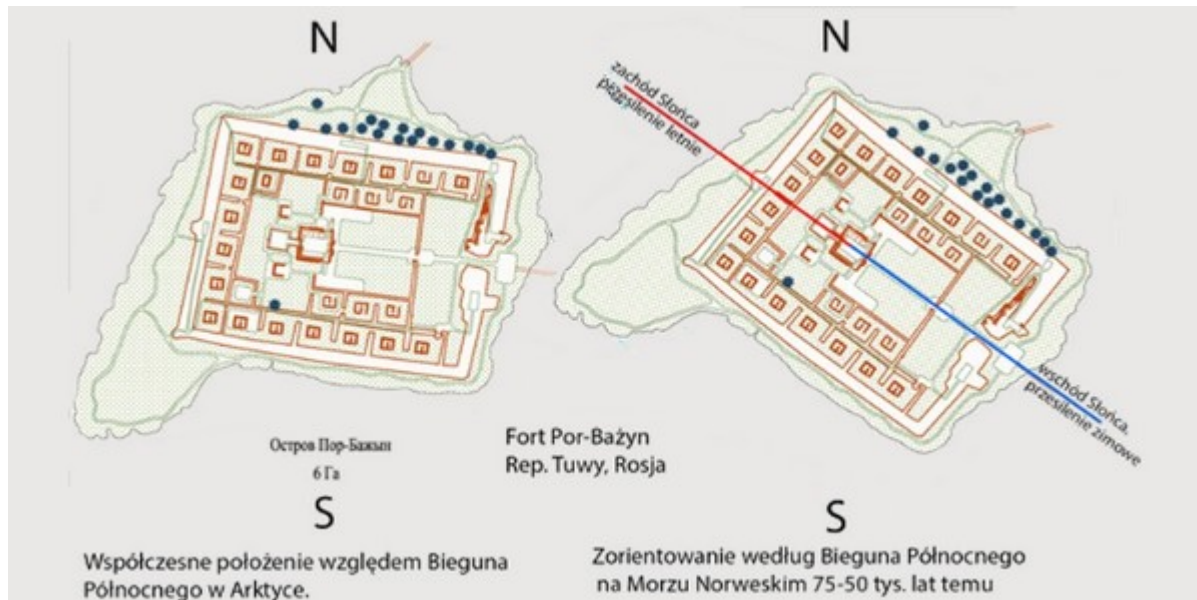
Ślady są też obecne na pustyni Takla Makan w zachodnich Chinach. Znajdują się tam chińskie forty strzegące jedwabnego szlaku oraz świątynie będące dziełem buddyjskiego Królestwa Khotan, budowle powstały nie później niż III wiek p.n.e. Również wśród tych obiektów podejrzewa się, że część z nich

powstała na fundamentach postawionych przez poprzednie kultury.

Powyżej ruiny w Endere odkryte na początku XX wieku przez Aurela M. Steina. Wydaje się że budowniczy stawiali konstrukcje zgodnie z kierunkami kardynalnymi dla Zatoki Hudsona. Carlotto ma zamiar opublikować artykuły z powyższymi przykładami. Obecnie są one dostępne za darmo w serwisie papers.ssrn.com, jest to strona do dzielenia się pracami oczekującymi na publikację w odpowiednim czasopiśmie.

W poprzednim odcinku zrobiłem dwa błędy. W zdaniu „[...] gdyby biegun z Zatoki Hudsona przesunąć na wschód o niecałe 200 km to główna oś Teotihuacan wskazywała by na ówczesną północ” poprawną wartością jest 320 km. Druga rzecz to rysunek przedstawiający fort Por-Bażyn. Jest przedstawiony jako wyrównany kardynalnie względem bieguna na Morzu Norweskim. Prawda jest taka, że obiekt miał być wyrównany do obserwacji przesilen słońca.

W dniu przesilenia zimowego, podczas wschodu słońca światło padało na bramę do kompleksu, główną aleję i wejście do pałacu. Tak wygląda poprawny schemat...

Autorstwo: Bartosz W. Pietrzak

Źródło: WolneMedia.net

Źródłografia

1. Mark J. Carlotto, „Ruins in the ‘Stans: Evidence of a Lost Civilization in Central Asia”, SSRN, 3 września 2020
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3677452
2. Mark J. Carlotto, „The Ruins of the Taklamakan Desert”, SSRN, 1 kwietnia 2022,
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4030080
3. Mark J. Carlotto, „Atlantis of the Sands: Evidence of a Previous Civilization in Arabia”, SSRN, 28 czerwca 2021,
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3882093
4.
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Por-Bazhyn_plan_S.I._Vajnstejn_1963_updated.jpg